

EMARD: Da, diplomirao sam računarsku tehniku na ETF-u i fiziku elementarnih čestica na PMF-u. Ono što se kosi s onime što sam tamo naučio jest priroda vala koji se širi u prostoru između dva magnifiera. Oni jednostavno rade suviše dobro, mnogo bolje od očekivanja poznatih iz radio-prijenosa putem elektromagnetskih valova u prostoru.

skog polja krivulje koje se zatvaraju "same u sebe" (slično kao što kružnica nema početak i kraj nego je zatvorena "sama u sebe").

2. energija od predajnika do prijemnika se prenosi elektromagnetskim valom. Val se sastoji od električnog i magnetskog polja koja su uvijek okomita jedno na drugo.

3. magnifier proizvodi komponentu električnog polja koja ima sfernu si-

Sam bežični prijenos nije free-energy (besplatna energija), ali je samo korak do toga. Logika je jasna: ako možemo primiti energiju bežično, onda možemo početi tražiti neki prirodni izvor i trošiti njegovu energiju tako što ćemo napraviti uređaj koji ulazi u rezonanciju s tim izvorom

NEXUS: Koja pitanja „opozicija“ postavlja u vezi Herzovog vala?

EMARD: Radi se o geometriji i logici. Kontradikcija nastaje nakon što prihvatimo sve klasično poznate činjenice elektromagnetizma i usporedimo s eksperimentom:

1. ne postoji magnetski monopol (jednopol). Dakle, sve su linije magnet-

metriju i koja je dominantna (puno veća) u odnosu na njegovu magnetsku komponentu (u usporedbi s običnom štapnom antenom).

4. U pokusu s magnifierom je očito da bežični prijenos električne energije radi. Ako imamo električno polje koje se zrakasto širi od magnifiera i ako su magnetske krivulje uvijek zatvorene linije, onda u trodimenzionalnom prostoru

nema mjesta gdje bi se, s obzirom na simetriju električnog polja, formiralo magnetsko polje koje se zatvara u sebe i okomito je na električno, a pritom različito od nule. Ako nemamo magnetskog polja, antena ne bi trebala zračiti u elektromagnetske valove pa se možemo zapitati što onda prenosi energiju kroz prostor?

NEXUS: Zašto nitko to nije pokušavao, s obzirom da si ti to napravio s vrlo malim sredstvima i dostupnim materijalima? Da li se ljudi uopće bave pokušajima rekonstrukcije Tesline zamisli o bežičnom prijenosu energije?

EMARD: Bilo je određenih pokušaja od strane specijaliziranih institucija i postoji nekoliko replika koje rade, jedna od njih je čak i u našem Tehničkom muzeju. Tipični amateri - eksperimentalci se ne bave bežičnim prijenosom jer ne vjeruju da će raditi, pa se od cijele Tesline tehnologije uglavnom odlučuju na izradu teslinog transformatora i njime proizvode dugačke iskre. Tesla je "prerastao" transformator još 1895. i od tada ga je koristio samo kao pogon za magnifiere, ali o njima se malo zna - koje su geometrije povoljne, kako ih proračunati, kako optimizirati. Nemamo gotovo nikakvih podataka što se događa kada je magnifier dovoljno velik da može raditi na preporučenom frekvencijskom području 12 - 50 kHz. Mislim da prilikom izrade egzotične tehnologije treba kao prvo promijeniti način razmišljanja. "Resetirati" svoje stavove, ponovno sagledati postojeće znanje koje imamo i odvojiti ono što je sigurno točno od onog što je samo proizvod općeg vjerovanja, a zapravo nije dovoljno istraženo. Mali kuriozitet za kraj: u čast Tesli jedinica za magnetsko polje Gauss je zamijenjena s Tesla, koji se silno dovijao ne bi li smanjio magnetsko polje i time povećao efikasnost bežičnog prijenosa energije.

NEXUS: Je li bežični prijenos free-energy na djelu? Odnosno, može li to biti? Je li bežično slanje energije korak do besplatne energije?

EMARD: Sam bežični prijenos nije free-energy (besplatna energija), ali je samo korak do toga. Logika je jasna: ako možemo primiti energiju bežično, onda možemo početi tražiti neki prirodni izvor i trošiti njegovu energiju tako što ćemo napraviti uređaj koji ulazi u rezonanciju s tim izvorom. Na internetu kruži priča o Tesli koja kaže da je 1931. napravio mobilni free-energy prototip, dovoljno jak da električni auto pokreće brzinom od 150 km/h. Sistem se sastojao od uređaja s elektronskim cijevima u kutiji veličine oko pola metra (famozna teslina kutija, engl. tesla box) i antene dužine oko dva metra.